

MAX

Moje partnerský vztahy byly hodně ovlivněny tím, že se necítím dobře v mužské roli. Tím myslím to, že moje povaha, ani chování neodpovídají tomu, co se ode mě jako od muže očekává. Jako muž bych například neměl prožívat a dávat najevo své emoce. Bere se to tak, že musíš být gay, když jsi citlivej. A to někteří muži chápou jako nadávku.

Zároveň ti muži, kteří se nebojí dávat své emoce najevo, jsou pak často vystaveni výsměchu. Jednou se mi například stalo, že jsem šel s bráchou po ulici, a když jsem ho chytnul kolem ramen, nějaká parta kluků na nás začala křičet, že jsme teplí, a začali být nepřátelští. Bylo pro ně asi nepříjemný vidět dva muže, kteří k sobě mají tak blízko a kterým nedělá problém se vzájemně dotknout.

Podle mě je úplný nesmysl za každou cenu skrývat svoje emoce. Je to nebezpečný, bere to člověku sílu. Trpí tím i mužský přátelství, když v něm nemůžeš sdílet emoce a otevřít se tomu druhému. To přátelství potom není tak hluboký a důvěrný.

Ted' chodím na terapii, kde své emoce řeším. Myslím, že jsem tam nabyl nový sebevědomí. Mám tam možnost reflektovat to, jak se jako muž vnímám. Protože právě tam sdílím svoje problémy, můžu si přiznat, co prožívám a nemusím být silný, ale naopak můžu přiznat, že potřebuju pomoct. To mi hodně pomáhá. V tomto mi hodně pomáhá i můj brácha, který je můj nejlepší kamarád a se kterým máme podobný hodnoty i zkušenosti. Můžeme se spolu otevřeně bavit o emocích, svěřovat se a podporovat v terapeutický péči. Oba se totiž shodujeme na tom, že v životě muže mají emoce své místo.

